

Onze relatie met taal is complex

We appreciëren de goedgebekte causeur, die een resem gedetailleerde wist-je-datjes in een associatieve gedachtestroom aan zijn geïnteresseerde publiek opdist, terwijl hij tezelfdertijd ons, de dommeriken, bijkans laat verslikken in het monnikenwerk dat het verifiëren van zijn discours blijkt te zijn.

We distantiëren ons van het ordinaire taalgebruik, gebezigd tijdens met trendy cocktails overgoten après-ski's, al is ons dedain soms weinig meer dan een arbitraire simplificatie van onze existentiële modegevoeligheid die een gênant opbod van chic, chiquer, chicst tot direct gevolg heeft.

Over het malicieuze kattenkwaad en het ijselijke kattengejank van de recalcitrante recreant schrijven we wellicht een even gratis als ambeterend kattebelletje, maar we onthouden ons ervan te preciseren welke macabere guerrillamethoden we als represaille in gedachten hebben, laat staan deze te concretiseren.

We aanschouwen het kwintet kwieke pensionado's dat met hun verformfaaide 65+-kaarten via Grote-Spouwen en Kleine-Brogel monter richting Sint-Truiden reist en zoeken een aimabeler, meer geëigend woord voor het onderwijl licht pejoratieve 'bejaard'.

Met het nodige voorbehoud aanhoren we de energieke marketingstrategie die ons voorhoudt dat hij stap voor stap en beetje bij beetje al bij al op-en-top up-to-date is geraakt en nu huis aan huis, in een-op-eengesprekken en door mond-tot-mondreclame de nek-aan-nekrace rond de verkoop van zijn hightech software denkt te gaan winnen.

Terwijl we aan de balustrade staan, schotelt het nachtelijk zonnestelsel ons ook heden ten dage nog het romantisch tafereel voor dat onwillekeurig reminiscenties oproept aan wat een exponent van de geprivilegieerde bourgeoisie in lang vervlogen dagen schalks zou toevertrouwen aan zijn voluptueuze maîtresse tijdens een amoureux entre nous.

We denken dat wij het zijn die de woorden kiezen die we gebruiken, maar het zijn de woorden die we kiezen die maken wie wij zijn.